

PREMIS LITERARIS 2005

Activitats literàries

Del 14 al 18 de novembre de 2005

22è Premi d'assaig Josep Vallverdú

10è Premi de poesia Màrius Torres

4t Premi de Narrativa Premis Lleida

1. ORIGINALS PRESENTATS

22è Premi d'assaig Josep Vallverdú: 9

9è Premi de poesia Màrius Torres: 48

3r Premi de Narrativa Premis Lleida: 33

1. JURAT

Premi Josep Vallverdú. Membres del jurat 2005

Es mantenen:

Josep Murgades i Barceló Ha estat membre del jurat del premi des de la seva 1a edició (amb el lapsus de la 4a i la 5a convocatòria en què es canviaren els membres del jurat)

Ha estat professor de literatura catalana a la Universitat de Lleida. Actualment exerceix la docència al Departament de Català de la Universitat de Barcelona. És autor de diversos articles sobre literatura catalana del s. XX, editor filològic de l'obra catalana d'Eugeni d'Ors i codirector de la revista *Els Marges*. Ha publicat, amb Xavier Lamuela, l'obra *Teoria de la llengua literària segons Fabra*. Ha traduït Kafka, Goethe, Thomas Bernhard i Herman Hesse.

Manel Lladonosa Vall-Ilebrera (Lleida, 1946). Llicenciat en filosofia i lletres, secció d'història moderna i contemporània per la Universitat de Barcelona. Doctor en història i catedràtic d'història contemporània de la Universitat de Lleida. Ha estat president de l'Orfeó Lleidatà, de l'Ateneu Popular de Ponent i de la Creu Roja de Lleida i director de la revista *Ressò de Ponent*. És autor, entre altres, de les obres: *El Congrés de Sants, Catalanisme i moviment obrer: el CADCI entre 1903-1923, Sindicalistes i llibertaris: l'experiència del Camil Pinon i Carlins i lliberals a Lleida (1833-1840)*. És membre del jurat des del 1990 coincidint amb la setena edició del premi.

Ferran Sàez Mateu (La Granja d'Escarp, 1964). És doctor en Filosofia i professor a la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull, on dirigeix l'Institut d'Estudis polítics i coordina el programa de doctorat "Política, mèdia, societat". A més de nombrosos articles, ha publicat els assaigs: *La invenció de l'home* (1998), *El crepuscle de la democràcia* (1998), *Dislocacions* (1999), *Què (ens) passa* (2003), també ha participat en una desena de llibres col·lectius. Pertany a l'equip de redacció de la revista *Idees* i és col·laborador habitual del diari *Avui*, la revista *El Temps* i les emissores Catalunya Cultura i Catalunya Ràdio. Ha estat guardonat amb els premis Pere Calders, Josep Vallverdú i Joan Fuster.

Cristina Junyent Rodríguez és doctora en biologia per la Universitat de Barcelona i Màster en comunicació de ciència per la Universitat Pompeu Fabra.

Des de fa anys es dedica a la comunicació de la ciència: coordina la revista *Notícies de Recerca UPF*, va coordinar el servidor de notícies *Biomèdia*. Va ser editora del volum 51: *Comunicar ciència* de Treballs de la Societat Catalana de Biologia, coordinadora del núm. 17 de *Transversal* amb el monogràfic "El genoma: memòria del futur". Va publicar amb Jaume Bertranpetit el llibre *Viatge als orígens. Una història biològica de l'espècie humana*, que va ser premi europeu de la Universitat de València. Va ser redactora de *Biosfera*, obra en 11 volums publicada per Enciclopèdia Catalana. Col·labora habitualment en diverses publicacions periòdiques i és vocal del consell directiu de la Societat Catalana de Biologia.

S'incorpora:

Francsc-Marc Álvaro és llicenciat en Ciències de la Informació, professor de Gèneres Periodístics d'Opinió i de Periodisme Polític de la Facultat de Comunicació Blanquerna-URL. És columnista de *La Vanguardia*, col·laborador d'*El Temps* i de *Serra d'Or*, i participa en programes de Catalunya Ràdio, Ràdio Barcelona-Cadena SER, RAC-1 i Ràdio 4. Ha publicat *Ara sí que toca! Jordi Pujol, el pujolisme i els successors* (2003), *Una política sense país* (2005). Ha obtingut el Premi Nacional de Periodisme.

Premi de poesia Màrius Torres. Membres del jurat 2005

Es mantenen:

Josep Sala-Valldaura (Gironella, 1947). És catedràtic de Literatura espanyola a la Universitat de Lleida, ha traduït diversos autors (Hume, Rousseau, Maupassant, Verne, Gracq, Alan Yates. Els seus darrers llibres de poemes són *Cardiopatia* (La Magrana, 1999); *Disfresses* (La Galera, 2002. Premi de la Crítica "Serra d'Or" Infantil i juvenil. Poesia); i *Un tros de vidre fumat* (Proa, en preparació). Ha obtingut, entre altres, el premi "Cavall Verd" de la Crítica al millor llibre de poemes publicat al 1987 per *En aquest dau del foc* (La Magrana); el premi "Joanot Martorell" de narrativa per *A la vora del pou* (Edicions 62, 1989) i, a la Fira Internacional del Llibre infantil de Bolonya, la menció especial de la UNESCO per a la literatura infantil en català pel llibre de poesia *Tren de paraules* (Pagès, 1997).

Margalida Pons (Palma de Mallorca, 1966). Ha publicat els llibres de poesia *Sis bronzes grisos d'alba* (Edicions 62, 1986), i *Les aus* (Edicions 62, 1988); i d'assaig, *Blai Bonet. Maneres del color*, (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1993), i *Poesia insular de postguerra. Quatre veus dels anys cinquanta*, (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1998).

Doctora en Filologia Catalana (Universitat de Barcelona), ha treballat a Indiana University (EUA) i hi ha cursat un Master of Arts en literatura espanyola i hispanoamericana i un Master of Arts en literatura comparada. Actualment treballa a l'ensenyament secundari i és professora associada a la Universitat de les Illes Balears, on imparteix literatura catalana i teoria de la literatura.

Víctor Sunyol (Vic, 1955). És llicenciat en filologia catalana i exerceix de professor de llengua i literatura a l'Escola d'Art de Vic. Ha codirigit la col·lecció "Narratives" d'Eumo editorial i coordina les col·leccions de poesia "Jardins de Samarcanda" (coedició de Cafè Central i Eumo Editorial) i "Calaix de versos" (Eumo Editorial). És membre del consell de redacció de *Reduccions*.

Ha estat membre del consell de redacció de *Transversal. Revista de cultura contemporània*, col·labora habitualment en mitjans de comunicació i revistes culturals: *Transversal*, *Reduccions*, *La vanguardia*, i col·labora habitualment amb artistes visuals en treballs conjunts o amb textos per a catàlegs d'artistes i llibres d'art contemporani. Guardonat amb diferents mencions i premis literaris, destaquem: Senyoriu d'Ausiàs March (1998) amb *Quadern de bosc* (València: Tres i Quatre, 1999), Viola d'Argent als Jocs Florals de Barcelona (1998) amb *Quadern de port* (Barcelona: Cafè Central, 1999). L'any 2002 va guanyar el V Premi de Poesia Parc Taulí amb l'obra *Stabat* (Barcelona: Proa, 2003) i el 2004 el Cadaqués a Rosa Leveroni de poesia pel llibre *Des d'ara* (Barcelona: Proa, de propera publicació).

Narcís Comadira (Girona, 1942). Artista polifacètic (poeta, pintor, dramaturg, traductor, publicista i gran afeccionat a la música), estudià al Seminari de Girona, al Monestir de Montserrat i a les facultats d'Arquitectura i de Filosofia i Lletres de Barcelona.

Publicà les primeres provatures poètiques (*La febre freda*, *Papers privats*) a la dècada dels seixanta. Amb el títol *La llibertat i el terror. Poesia 1970-1980* (1981) agrupà els set llibres escrits en aquests deu anys: *Amich de plor...* (1970), *El verd jardí* (1972), *Les ciutats* (1976), *Un passeig pels bulevards ardents* (1974), *Desdesig* (1976), *Terra natal* (1978), *Àlbum de família* (1980).

Altres poemaris seus són: *Enigma* (1985) (la seva gran simfonia), *En quarantena* (1990), *Usdefruit* (1995).

Pel que fa al teatre, és autor de *Neva: un te* (1992), *La vida perdurable: un dinar* (1992), *L'hora dels*

adéus (1996), *Un oratori per a Josep Pla* (1997). Els seus escrits en prosa parlen també dels seus múltiples interessos intel·lectuals: *Girona. Matèria i memòria* (1992) i *Girona. Retrat sentimental d'una ciutat* (1998), on insisteix en el tema de la ciutat natal tan cabdal en la seva poesia; el llibre de cuina *Fórmules magistrals* (1997); *Sense escut* (1998), recull central d'articles força polèmics i molt lúcids i *Guia de l'arquitectura dels segles XIX i XX* (1978) i *Rafael Masó, arquitecte noucentista* (1996). Com a traductor cal recordar les seves versions de diversos autors, com ara Auden, Pavese, Bassani, Leopardi, Lowell i Montale, una antologia de la poesia italiana, etc.

S'incorpora:

Josep Piera és un escriptor prou contrastat entre nosaltres, a més és un dels pocs escriptors que té un projecte totalment coherent, amb una definició d'una poètica personal que es transvasa com a ideari a tota la seva obra, no solament a la seva obra narrativa, que és potser la més coneguda, sinó també dins del camp de l'assaig i del camp de la poesia, Josep Piera és autor dins del camp de la poesia d'obres com *El somriure de l'herba*, premi Carles Riba, i *Brutícia*, potser les seves dues obres més significades; i dins de la narrativa, dins aquest complex aprofundiment de la literatura del jo propi a través de la poètica de la Mediterrània, citaré *El cingle verd*, *Un bellíssim cadàver barroc*, *El paradís de les paraules*, que va ser premi Vallverdú no fa gaire, i *Seducions de Marràqueix*, *El temps feliç...*

Premi a la narrativa. Premis Lleida. Membres del jurat 2005

Es mantenen:

Josep Coll Martí. Actualment exerceix de professor de Llengua i Literatura Catalanes. Com a escriptor, ha conreat tota mena de gèneres en prosa, des del recull de llegendes del Pirineu, *Muntanyes Maleïdes*, a la narració breu, *L'edat de les pedres*; del conte infantil, *La bruixa del Pla de Beret*, a la novel·la juvenil, *Què farem, què direm?*; des de l'obra de teatre *Miracles de Santa Maria d'Àneu*, a guions per a la televisió; de la columna de diari (El Periódico, Segre) a l'article de fons a les revistes (*Descobrir Catalunya, Pirineos...*). La novel·la és per damunt de tots, el seu gènere preferit: *El secret de la moixertera, El segle de la llum, L'abominable crim de l'Alsina Graells i La mula vella*. La seva obra es basteix, en bona part, amb personatges i ambients del Pirineu. La seva última obra, *El salvatge dels Pirineus*, ha estat guardonada enguany amb el Premi Sant Joan.

Màrius Serra, llicenciat en filologia anglesa. La seva activitat creativa gira al voltant de la literatura, la comunicació i el joc. Ha publicat llibres de relats, novel·les i traduccions d'autors anglosaxons. Especialitzat en jocs de paraules, col·labora habitualment a *l'Avui, La Vanguardia* i *Catalunya Ràdio*. D'entre les seves obres destaquen les novel·les *Mon oncle* (1996) i *Ablanatanalba* (1999) així com el llibre de relats *La vida normal* (1998), que va merèixer el premi Ciutat de Barcelona de Literatura en català. El seu assaig *Verbàlia* ha estat guardonat amb el premi Crítica Serra d'Or i Lletra d'Or, 2001. Ha publicat també *Monocle* (2003), novel·la que es va publicar inacabada a *La Vanguardia* durant l'any 2003, sol·licitant propostes de final als lectors, els 145 finals proposats susciten una altra novel·la de no ficció *De com s'escriu una novel·la* (2004).

Marina Peña Carulla és guionista professional especialitzada en espais dramàtics. Ha format part de diversos equips de TV3 sota la direcció de Josep M. Benet i Jornet, Andreu Martín i Lluís Arcarazo participant directament en l'elaboració de molts dels capítols de *Nissaga de poder, Laberint d'ombres* i *El cor de la ciutat*. Ha estat guardonada amb el Premi de la Institució de les Lletres Catalanes de 1998 al millor guió audiovisual atorgat a l'equip de guionistes de la sèrie *Nissaga de poder*.

Lluís Anton Baulenas Setó (Barcelona, 1958) és novel·lista i dramaturg. Entre d'altres, ha publicat les novel·les *Rampoines 451* (1990), *Noms a la sorra* (finalista del premi Sant Jordi, 1994), *Alfons XIV* (finalista del premi Sant Jordi, 1996) o *El fil de plata*, premi Carlemany, 1998; premi Crítica Serra d'Or, 1999; *La felicitat* (premi Prudenci Bertrana, 2000). També ha publicat reculls de relats com ara *Qui al cel escup...* (Eumo, 1987) i obres de teatre, entre les quals *Melosa Fel* (Tres i Quatre, 1993; premi Ciutat d'Alcoi, 1989) o *El pont de Brooklyn* (premi Ciutat d'Alcoi, 1995). Ocasionalment és traductor de textos teatrals i director d'obres de teatre pròpies del gènere de cabaret com la més recent, *El mort i qui el vetlla*.

S'incorpora:

Vicenç Villatoro, escriptor i periodista, és llicenciat en Ciències de la Informació per la UAB. Va començar a exercir de periodista als disset anys en la premsa escrita (*Diari de Terrassa*, *Correo Catalán* i *AVUI*). L'any 1984 es va incorporar a TV3 i es va responsabilitzar de la secció de cultura. L'any 1993 va ser nomenat director del diari AVUI i entre 1997 i 1999 fou director general de Promoció Cultural de la Generalitat de Catalunya. Aquell any va ser elegit diputat al Parlament català per CiU, càrrec que ocupà fins a l'abril de 2002, arran del seu nomenament com a Director General de la CCRTV. També ha estat president de la Fundació Enciclopèdia Catalana. És autor d'una extensa producció novel·lística, entre les quals destaquen la seva primera novel·la, *Evangeli gris* (1982), que va guanyar el premi Sant Jordi, *Hotel Europa* (1991, premi Documenta) i *La claror de juliol* (1997, premi Ciutat de Palma). Ha publicat també narració juvenil, reculls d'impressions i d'articles, el reportatge històric *Del call a la sinagoga: els jueus a Catalunya* (1992).

2. DOTACIONS

22è Premi d'assaig Josep Vallverdú: 9.000 €

10è Premi de poesia Màrius Torres: 6.000 €

4t Premi de Narrativa Premis Lleida: projecte novel·la 12.000 €; projecte narrativa en sentit ampli 12.000 €

3. PROGRAMA D'ACTIVITATS LITERÀRIES 2005

Lleida celebra fa més de vint anys la seva Nit literària, en el transcurs de la qual s'atorguen el Premi d'assaig Josep Vallverdú, el Premi de poesia Màrius Torres i el Premi a la Narrativa. Premis Lleida. Darrera dels guardons sempre hi ha hagut el suport institucional de l'Ajuntament de Lleida i la Diputació de Lleida, a través de la Fundació Pública Institut d'Estudis Ilerdencs, que han cregut fermament en la validesa d'aquest esperó als escriptors, destinant esforços per tal que els propis creadors i la ciutadania se sentin còmplices del patrimoni literari comú.

Dilluns, 14 de novembre

Inici del Cicle de conferències *L'espiritualitat en el tercer mil·lenni*

Adentrats ja en el segle XXI, ara més que mai cal buscar l'essència de l'individu. La societat actual ens empeny a una velocitat que ens impedeix d'exercir la mínima introspecció. Veient això, i tenint en compte la globalització cultural, cada cop és més necessari parlar de la interreligiositat com a fenomen latent, i de les bases i idees comunes entre religions. Amb aquesta intenció, el cicle de conferències *L'espiritualitat en el 3r mil·lenni* pretén atansar-nos a les mirades del món des dels ulls de les diferents religions.

Totes les conferències se celebraran a la Sala Alfred Perenya de l'IMAC a les 20 h

Dilluns, 14 de novembre

Conferència “Fins on arriba l'espiritualitat de l'Islam avui” a càrrec d'Ahmed Benallal

Ahmed Benallal, nascut el 1968 al Marroc, és llicenciat en Dret, ha fet un curs de Doctorat de Dret Constitucional a la Universitat de Barcelona.

Ha treballat al Consell Islàmic durant tres anys. A finals de setembre va entrar a formar part de Joves de Justícia, una entitat que adopta mesures per als joves, alternatives a la presó. Ha impartit conferències al Congrés d'Immigració celebrat a Girona el novembre de 2004, al Centre d'Estudis Jurídics i al Congrés de Feminisme Islàmic, entre altres.

Dimarts, 15 de novembre

Conferència “El diàleg entre les religions com a desafiament religiós i polític” a càrrec de Francesc Torradeflot

Francesc Torradeflot és llicenciat en Història de les Religions per la Universitat Catòlica de Lovaina, llicenciat en Filosofia per la Universitat Autònoma de Barcelona i doctor en Teologia per la Facultat de Teologia de Catalunya. Ha combinat la tasca docent entre el Centre d'Estudis de les Tradicions Religioses, l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós de Tarragona i l'Institut Superior de Ciències Religioses Don Bosco de Barcelona. Va ser copresident de programa del IV Parlament de les Religions del Món celebrat dins del Fòrum de les Cultures.

Dimecres, 16 de novembre

Conferència “Una espiritualitat per al nostre temps, el budisme”, a càrrec del Lama Jinpa Gyamtso

Lama Jinpa Gyamtso és Lama de l'escola Karma Kaggyu de Budisme tibetà, títol que va obtenir per la seva llarga dedicació al servei del Dharma i la seva profunda experiència en meditació.

El seu compromís amb el Dharma de Buda va iniciar-se el 1982 en el Centre-Monestir de budisme tibetà de Samye Ling a Escòcia, sota la direcció del Venerable Akong Tulku Rinpoché. Després de dos anys d'estudi i aprenentatge, va entrar en un nou retir de quatre anys.

Després de vuit anys de retir estricta va rebre l'encàrrec, juntament amb la Lama Tsondrü, de dirigir el centre Kagyu Samye Dzong de Barcelona. Des d'aleshores ha fundat altres centres i grups Dharma, els quals dirigeix i hi exerceix de mestre.

Divendres, 18 de novembre

LLIURAMENT dels Premis literaris 2005

Lloc: Auditori Enric Granados, Sala 1

Hora: 20 h

Per assistir a l'acte de lliurament dels premis, cal recollir a la taquilla de l'Auditori Enric Granados, del 9 al 17 de novembre, l'entrada d'accés (gratuïta), que caldrà presentar, per qüestions d'aforament, el dia de l'acte de lliurament.

Si es vol assistir al **sopar de tast** posterior, **cal adquirir prèviament el tiquet (20 €)**, a la mateixa taquilla de l'Auditori, a partir del dia 7 de novembre.

Programa de l'acte

Concert de Josep Tero

Lectura dels veredictes dels premis literaris i presentació pública dels guanyadors.

Entrega de la Libertinella

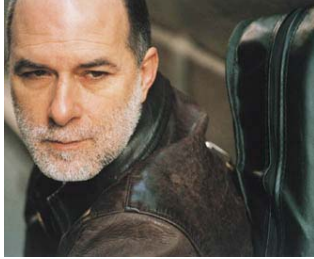
Conversa literària conduïda per Màrius Serra, amb els guanyadors

Cloenda musical de la mà de Xavier Monge, pianista:

Monge, Canela, Xirgu, González, *Altres cançons a Mahalta*

4. Annexos

Josep Tero

Nascut a l'Escala (Alt Empordà), Josep Tero es dona a conèixer al gran públic el 1982, en un concert amb Lluís Llach i Marina Rossell a l'antic pavelló del Joventut de Badalona, davant més de 5.000 persones. Entre el 1982 i el 1986, comparteix escenari amb Lluís Llach en 36 recitals arreu dels Països Catalans.

El 1986, publica el seu primer LP (*Batecs d'ocells*, dirigit per Carles Cases), en el qual col·laboren Lluís Llach i Marina Rossell. Josep Tero presenta aquest disc a Catalunya, Andorra, les illes Balears, el País Valencià i Sardenya. El 1987, com a representant de la cançó dels Països Catalans, Josep Tero actua a l'Alguer (Festival de la Cançó Algueresa). El 1987, canta novament a l'Alguer, i al Festival d'Autors i Compositors de Corti (Còrsega).

El 1990, edita el segon disc, *Raval*, dirigit per Carles Cases, en el qual col·laboren Georges Moustaki, Maria del Mar Bonet i Marina Rossell. TV3 elabora un videoclip sobre una de les cançons d'aquest disc: "Aiguamolls". El 1992, Josep Tero participa en el recital per a l'arribada de la Flama Olímpica a Empúries, acte en què comparteix escena amb Irene Papas i Núria Espert, entre altres artistes. El 1993, Picap, la discogràfica que ha publicat totes les produccions de Josep Tero, edita *Primeres cançons*, compacte que recull algunes de les millors composicions dels dos primers discos del cantant, i que incorpora peces inèdites. El 1994, el GOB (Grup Balear d'Ornitologia) inclou la cançó "Aiguamolls", de Josep Tero, en el CD *Cançons per La Trapa*.

El 1995, Josep Tero treu el compacte *Lladre d'amor*, amb direcció musical de Toni Xuclà. El presenta arreu de Catalunya, i a la universitat de Saint Thomas (Houston) i a l'auditori Dag Hammarskjöld, a les Nacions Unides de Nova York. TV3 elabora un videoclip amb una de les cançons d'aquest treball: "Amada, amada".

El 1996 TVC filma el concert de Josep Tero a l'abadia de Santa Maria de Vilabertran, difós en diverses ocasions a través dels seus canals. El 1997, Josep Tero rep el premi Alghero in Musica i actua a l'Alguer, on és molt popular. El mateix any, comença a preparar un nou disc, *Camins de tarda*

i representa la cançó catalana en dos concerts al Teatro Nacional de la Habana. El 1998, Josep Tero participa en el disc d'homenatge a Jackson Browne ("Jackson Browne/Cántame mis canciones"/Columna Música) amb "Cançó per a Àdam", adaptada per ell al català i interpretada per Maria del mar Bonet.

Novembre de 1998: Picap edita *Camins de tarda*, cinquè àlbum discogràfic de Josep Tero, que dirigeix Toni Xuclà. Aquest mateix any, Georges Moustaki -en motiu dels seus concerts a Córcega (octubre de 1998)- i en presentar Marina Rossell, diu a la premsa francesa : "Marina Rossell est une des grandes voix catalanes, aux côtés de Llach, Tero, Serrat, De la Serra, Del Mar Bonet...". Hivern de 1999: *Camins de tarda* és seleccionat entre els millors discos de cançó d'autor per AIE/EVOHÉ(Madrid) i Josep Tero participa en el circuit de recitals "Artistas en ruta" al llarg de la primavera de 1999. AIE (Sociedad de Artistas o Ejecutantes) inclou la cançó "Tindriem una casa", de Josep Tero, en el CD "Artistas en Ruta/1999"). Aquest mateix hivern, la revista *Enderrock* selecciona *Camins de tarda* com a segon millor disc de cantautor de l'any 1998, i TVC (Televisió de Catalunya) filma un videoclip amb la cançó promocional d'aquest disc ("Tindriem una casa"), amb la participació de la ballarina Teresa Garcia.

2000-2001: Presentació del material del disc *Sal* (6è disc de J.Tero, sobre balades d'entre els segles XII i XIX, i actuals, que dirigeix Toni Xuclà). L'octubre del 2001, Josep Tero canta, per tercer cop consecutiu, a Houston (Universitat de Saint Thomas), per l'American Institute for Catalan Studies. Cridat pel Casal Català de Luxemburg, i en col·laboració amb l'Instituto Cervantes d'Utrecht, Josep Tero canta a les ciutats de Luxemburg (Països Baixos), i Utrecht (Holanda).

2001-2002: Televisió de Catalunya filma el concert de presentació del disc *Sal* a l'antiga **catedral de Lleida (Seu Vella)**, retransmès la nit del 24 de desembre de 2002, concert del qual obté el videoclip "Quan dic l'Escala", sobre la cançó del mateix nom.

2003: l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, a través del seu director -Carles Coll, convida Josep Tero a participar en un concert en què Josep Tero serà acompanyat per aquesta formació musical. El grup menorquí de cançó tradicional *S'Albaida* convida també Josep Tero a participar amb ells en l'enregistrament del seu nou disc.

Josep Tero canta en discos de diversos autors: *Penyora* (Marina Rossell), *Amb els amics* (Paton Soler), *Les nenes bones van al cel; les dolentes, a tot arreu* (Rosa Zaragoza)... També interpreta les

cançons “Els tres reis vénen per mar”, “Cançó per a un camperol” i “El joc dels sí” en les gravacions col·lectives *Tocats de Nadal*, *L'univers de Georges Brassens* i *Sant Adrià canta*.

Maria del Mar Bonet, Marina Rossell i Maria-Josep Villarroja canten cançons que Josep Tero ha compost o traduït expressament per encàrrec d'aquestes cantants.

El guardó: l'obra artística

Libertinella

Tipografies totalment o parcialment rosegades, illes de buit en el paper.

Els fragments absents delaten la seva presència.

Les larves, en la foscor, es nodreixen, seleccionen la matèria.

Després, en el repòs aparent de l'estadi de crisàlide, elaboren un nou capítol necessari per a la seva metamorfosi.

Amb el temps, l'arna, l'insecte adult, eclosiona i, en el seu vol insegur i atzarós, de la mà dels vents, cerca i tria un nou llibre on continuar la seva obra, on deixar el seu rastre vital.

Es podria establir un ritme comú entre l'activitat de l'escriptor en el seu procés creatiu i l'acció d'un insecte de metamorfosi completa que habita i s'alimenta dels llibres.

Es pot suggerir que tot ésser viu és epígon d'un altre, independentment del seu grau evolutiu vers l'autoconsciència, i que la natura és la font de l'artifici.

L'escultura és la representació d'una crisàlide o pupa d'un microlepidòpter de la família dels tinèids – arnes, petites papallones nocturnes d'ales escatades i antenes llargues-. El seu aspecte formal és el d'un híbrid obtingut a partir de l'estudi de diferents crisàlides d'insectes bibliòfags habitants dels llibres.

El disseny i proporció segueix el cànon del número π , aplicat a un sistema generatiu de traçat que defineix la seva aparença, que pot ser representada tant de forma gràfica com textual.

El nom taxonòmic de l'insecte descobert és *tineola liberiella*, i el col·loquial "libertinella". Aquesta és una paraula nova que he format basant-me estrictament en coneixements lingüístics i morfològics a partir de dues paraules llatines ja existents: *liber* (llibre/lliure/fer lliure) i *tinea* (arna). He afegit a *tinea* el sufix diminutiu –ella, comú al llatí vulgar per als noms femenins.

"Libertinella" és, doncs, l'arna petita o arneta del llibre.

Tonet Amorós, autor de l'obra

Màrius Serra, escriptor i llicenciat en Filologia Anglesa. És l'únic membre estranger del grup d'escriptors italians Oplepo (Opificio de Letteratura Potenziale).

Ha publicat novel·les —com *Mon oncle* (Proa, 1996, premi Fundació Enciclopèdia Catalana) i *Ablanatanalba* (Edicions 62, 1999)—, llibres de relats —com *La vida normal* (Proa, 1998), guardonat amb el Premi Ciutat de Barcelona de literatura catalana 1998— i assaigs —com el recent *Verbàlia. Jocs de paraules i esforços de l'enginy literari* (Empúries, 2000), guardonat amb els premis [Serra d'Or](#) de la Crítica i [Lletra d'Or](#) 2000—.

Ha traduït de l'anglès, entre d'altres, obres d'Edmund White, Tom Sharpe, Jayne Anne Phillips, Alexander Stuart i els diàlegs dels Germans Marx (*Groucho i Chico, advocats*, 1989), emesos per Catalunya Ràdio (1990) i adaptats al teatre per Pere Sagristà al Jove Teatre Regina (1996). Manté una secció setmanal d'enigmística —jocs de paraules— al diari *Avui* des de l'any 1989 i des del 1990 és el responsable de la secció diària de mots encreuats de *La Vanguardia*.

L'espectacle musical

MONGE – CANELA – XIRGU – GONZÁLEZ:

“Altres cançons a Mahalta”

(Música per a la poesia d'en Màrius Torres)

Introducció

L'obra més coneguda i influent de Màrius Torres (Lleida, 30 d'agost de 1910 – Puig d'Olena, 29 de desembre de 1942) s'inicia l'any 1934 amb un recull de poemes titulat “Música de cambra i altres poemes”, la majoria dels quals són de temàtica musical, fet característic de la poesia simbolista, deixa veure, a més, la influència de Baudelaire i n'utilitza un dels seus versos més coneguts -“*La musique souvent me prend comme une mer!*”- com a epígraf d'un d'aquests poemes.

La musique souvent me prend comme une mer!
Baudelaire

En el silenci obscur d'unes parpelles closes
que tanca l'Univers en el meu esperit,
la música s'enlaira. –Talment, en l'alta nit,
puja fins als estels el perfum de les roses.-

Ella, divina música!, en el meu cor petit
fa cabre l'infinit, trencades les rescloses,
i se m'emporta lluny dels Nombres i les Coses,
més enllà del desig, quasi fins a l'oblit.

Com les algues que avancen en el pit de les ones
entre el bleix de les aigües rítmiques i pregones,
jo vaig música endins, voluptuosament.

I mentre el món es perd, adormit en la platja,
jo somnio –perdut en l'estreta salvatge
dels llavis de l'escuma i dels braços del vent.

18 de març, 1937

Per a Torres la música mostra el panorama del decurs temporal de la seva vida i esdevé, com és habitual en el simbolisme, una religió perquè s'hi cerqui el sentit darrer, el fonament metafísic de la pròpia existència.

La seva passió per la música es fa palesa en les cròniques que escriu per al setmanari "La Jornada" d'alguns dels concerts que es realitzen a la ciutat de Lleida. El conjunt de crítiques musicals que signa revelen els seus coneixements en aquest camp i deixen entreveure alguns dels seus compositors predilectes.

Mercè Figueras i Bassols (Girona, 1908 – Barcelona, 1976) ingressà al sanatori de Puig d'Olena poc abans que ho fes Màrius Torres, a qui conegué l'estiu de 1936. Fou l'amistat més íntima del poeta i la inspiradora de la sèrie de cançons a Mahalta.

Breu descripció de l'espectacle

Aproximació musical en forma de cançons d'estil jazzístic a la poesia d'en Màrius Torres.

En Xavier Monge ha musicat una selecció de poemes de l'obra completa d'en Torres, que seran interpretats pel seu trio acompanyant la cantant Carme Canela.

Si bé altres músics com Lluís Llach, M. Dels Àngels Miró i Rosa Ras, Miquel Àngel Tena o el grup Coses ja han musicat altres d'aquest poemes, aquesta particular visió estilística i la textura vocal de Canela fa d'aquest espectacle una proposta especial.